

*Mission Permanente
de la République Islamique d'Iran
auprès des Nations Unies
et des autres Organisations Internationales à Genève*

In the Name of God, the Compassionate, the Merciful

Ref. 2050/1411035

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations Office and other international organizations in Geneva presents its compliments to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and with reference to the latter's Communication No. AL IRN 17/2022 dated 2 September 2022 concerning **Abbas Dehghan, Kasra Nouri, Mostafa Abdi and Mohammad Sharifi Moghadam**, has the honor to transmit, herewith, the comment of the High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran in that regard.

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights the assurances of its highest consideration.

Geneva, 28 November 2022

Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Email: registry@ohchr.org

شماره:
تاریخ:
پیوست:

Comments on Communication Dated 2 September 2022 Sent by Special Procedures Mandate-Holders Appertaining to Arrest of Some Members of Gonabadi Dervishes

People in unified Iran consider themselves as fellow countrymen, far from the characteristics and differences. The Iranians take pride in the fact that they have different ethnicities, religions and cultures and that they live peacefully side by side in the absence of ethnic, racial and religious prejudices. The solidarity and culture of Iranians are exemplary and rooted in the history of this Country which goes back to several thousand years; and, in addition to performing their religious ceremonies, all religions are mixed with this unique culture. According to Paragraph 14 of Article 3 and Articles 20 and 23 of the Constitution of the Islamic Republic of Iran, all people of the nation are equal before the law, and while inquisition is prohibited, no one shall be assaulted and questioned for merely holding an opinion. Protected by the Constitution and current statutory laws, dervishes are among the citizens of the Islamic Republic of Iran. The official and practical position of the Islamic Republic of Iran vis-à-vis the followers of this sect is the need to respect their beliefs and citizenship rights. It should not be forgotten that no one faces prosecution for having an opinion in Iran. On the other hand, anyone who breaks and violates the law because of affiliation with a particular group and sect will not be tolerated.

The allegations by the Special Procedures Mandate-Holders' correspondence about dervishes, which have been made without any mention of sources and considering the available facts, are unacceptable. Referring to the received reports and the fact that the Government has been accused of increasing the harassment of the Gonabadi dervish community and destroying their worship places for many years, can under no circumstances mean that the allegations are valid.

In relation to the Golestan Street incident, no one was arrested for peaceful protests or simply expressing their opinion during the riots. Given the necessary and continuous training, the police forces – as the agents of ensuring the order and security of the society – exercised maximum restraint and tolerance. The martyrdom

شماره:

تاریخ:

موضوع:

of 5 police officers, while none of the rioters were killed during the incident in question, is emblematic of the tolerance and restraint exercised by the police forces.

Some people have been arrested during the riots and the crimes thereof have been investigated according to the law and irrespective of the people's inclinations and affiliations. Basically, the actions of the said dervishes, which led to the conviction of some of them, have absolutely nothing to do with their ideological issues thereof, but are a clear example of *actus rea* and are considered illegal from a legal point of view. These actions include:

- ✓ Attacking several citizens, beating and injuring them;
- ✓ Damaging public and private property;
- ✓ Creating traffic jams, blocking streets and passages;
- ✓ Clashing with police officers and beating some of them; and
- ✓ Insulting citizens.

As can be seen, the judicial prosecution of dervishes or their gathering places was not initiated simply because they are dervishes, but it was commenced due to illegal actions they perpetrated to disrupt public order and security. None of the citizens are exempt from this general rule.

Regarding the places specially used by dervishes, some of them construct buildings without obtaining the necessary permits, which is considered against city rules and regulations. Compliance with these rules is mandatory for constructing buildings, even mosques.

With regards to individuals mentioned in the correspondence, be advised that:

1. According to the judgment dated 21 November 2021, **Abbas Dehghan** was sentenced to 5 years of imprisonment and payment of *diya* to all the plaintiffs on the charges of assembly and collusion with the intention of acting against the State security, attempting a murder, disturbing public order, insulting State officials and intentional assault. The foregoing person is currently serving a prison sentence.

شماره:

تاریخ:

موضوع:

2. **Mustafa Abdi** has been sentenced to six years and three months of imprisonment on charges of disturbing public peace and order, assembly and collusion to commit a crime against the State security, launching a propaganda campaign against the Establishment of the Islamic Republic of Iran, inciting to riot, spreading lies, insulting officers, resisting arrest and embarking on a maneuver of power using armes blanches. He is currently behind bars.

3. As per the judgment issued by the Tehran Court dated 1 August 2018, **Mohammad Sharifi Moghaddam** has been sentenced to seven years and six months in prison on charges of assembly and collusion with the intention of committing a crime against the State security, launching a propaganda campaign against the Establishment of the Islamic Republic of Iran, disturbing public order and peace, and resisting arrest. The aforesaid is, for the time being, serving prison terms.

4. According to the judgment pronounced thereagainst by the Tehran Court dated 22 July 2018, **Kasra Nouri** has been sentenced to six years and three months of imprisonment on charges of assembly and collusion with the intention of committing a crime against the State security, disturbing public order and peace, resisting arrest, and launching a propaganda campaign against the Establishment of the Islamic Republic of Iran. The abovenamed is doing time.

Be advised that the verdicts have been pronounced with Islamic leniency after the exhaustion of legal formalities and hearing the defenses of the said individuals and those of their attorneys. Messers Sharifi Moghaddam, Abdi and Nouri have practically accepted the initial ruling by waiving the right to appeal.

With regards to the allegation of torture, be advised that on the strength of Article 38 of the Constitution, all forms of torture are forbidden. Furthermore, Articles 570, 578, 579, and 587 of the Islamic Penal Code and Paragraphs of the Single Article of the Law on Respecting the Legitimate Liberties and Protection of Citizens' Rights prescribe heavy penalties for those committing torture and other degrading

شماره:

تاریخ:

موضوع:

treatments. Moreover, in order to maintain greater supervision over the proper implementation of the aforesaid Law, Article 15 of the Executive Bylaw of the Law on Respecting the Legitimate Liberties and Protection of Citizens' Rights obliges the Central Supervisory Board, in cooperation with the provincial supervisory boards, to conduct the necessary supervision and inspections and take legal action against any violations or crimes in this regard. It should be noted that the verdicts issued against the aforementioned convicts have been pronounced and executed on time after being finalized in accordance with the legal provisions, and with full consideration of the reasons, evidence and documents in the judicial cases. Therefore, allegations suggesting the extraction of forced confession under torture and duress are utterly unsubstantiated.

Regarding medical leave, be advised that if the convict must pursue treatment outside the prison, the matter will be referred to the Legal Medicine Organization to be decided. Should the said Organization determine the necessity of treatment outside the prison, the judge tasked with executing criminal sentences, by virtue of Article 522 of the Code of Criminal Procedure, postpones the execution of the imprisonment by obtaining an appropriate *quia timet* bill.

شماره:
تاریخ:
پیوست:

پاسخ به نامه ۲ سپتامبر ۲۰۲۲ وظیفه‌داران رویه‌های ویژه در مورد بازداشت برخی از اعضای فرقه

دراویش گنابادی

ملت یکپارچه ایران " به دور از ویژگی‌ها و تفاوت‌ها، خود را هم‌میهن می‌دانند. افتخار ایرانیان آن است که دارای قومیت‌ها، مذاهب و فرهنگ‌های گوناگون می‌باشند و به دور از تعصبات قومی، نژادی و دینی به گونه‌ای مسالمت‌آمیز در کنار یکدیگر زندگی می‌کنند. همبستگی و فرهنگ ایرانیان مثال‌زدنی است و ریشه در تاریخ چند هزار ساله این کشور دارد؛ به گونه‌ای که تمام مذاهب و ادیان علاوه بر انجام مراسم دینی و آیینی خود، با این فرهنگ منحصر بفرد، در آمیخته‌اند.

به صراحت بند ۱۴ اصل سوم و اصول ۲۰ و ۲۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، همه افراد ملت در برابر قانون مساویند و ضمن اینکه تفتیش عقاید ممنوع است، هیچکس را نمی‌توان به صرف داشتن عقیده مورد تعرض و مؤاخذه قرار داد. دراویش نیز از زمره شهروندان جمهوری اسلامی ایران هستند که از حمایت قانون اساسی و قوانین موضوعه جاری برخوردارند و موضع رسمی و عملی جمهوری اسلامی ایران در خصوص پیروان این فرقه، لزوم احترام به عقاید و حقوق شهروندی آنان است. نباید فراموش کرد که در ایران هیچکس به صرف داشتن عقیده مورد پیگرد قرار نمی‌گیرد و از سوی دیگر با هیچ فرد قانون شکن و ناقض قانونی به دلیل انتصاب یا تعلق به گروه و فرقه خاص مدارا نمی‌شود.

ادعای مطروحه در مکاتبه گزارشگران در مورد دراویش، بدون ذکر هرگونه منبعی و بدون ملحوظ داشتن حقایق موجود، غیرقابل پذیرش است. صرف استناد به گزارش‌های رسیده و اینکه به موجب آنها ادعا شده است دولت طی سالیان متمادی بر اذیت و آزار جامعه دراویش گنابادی افزوده و عبادتگاه‌های آنان را تخریب کرده، هیچگونه دلالتی بر صحت ادعاهای مطروحه ندارد.

در رابطه با حادثه خیابان گلستان اشعار می‌دارد در جریان این اغتشاشات هیچکس به خاطر انجام اعتراض-های مسالمت‌آمیز و یا صرف بیان عقیده بازداشت نشد و نیروهای انتظامی به عنوان مأمورین تأمین نظم و امنیت جامعه با توجه به آموزش‌های لازم مستمر، نهایت خویشتنداری و تسامح را از خویش به نمایش گذاشتند. شهادت

شماره:

تاریخ:

پیوست:

۵ تن از مأمورین پلیس در حالی که هیچ‌یک از آشوبگران در حادثه مذکور کشته نشدند، نشانگر تسامح و خویشتنداری نیروهای پلیس در این حادثه بوده است.

بازداشت برخی افراد در جریان آشوبها و اغتشاشات مذکور و رسیدگی به جرائم ارتكابی بر اساس قانون و بدون توجه به گرایش افراد صورت گرفته است. اصولاً اقدامات درویش مزبور که موجبات محکومیت برخی از اعضای آنان شد مطلقاً ارتباطی به موضوعات عقیدتی (درویشی) آنان ندارد، بلکه مصداق بارز اقدامات مجرمانه بوده و از منظر قانونی، اعمالی معارض قانون محسوب می‌شود از جمله این اعمال می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

✓ حمله به تعدادی از شهروندان و مضروب و مجروح ساختن آنان؛

✓ آسیب رساندن به اماکن و اموال عمومی و خصوصی؛

✓ ایجاد راه‌بندان و مسدود ساختن خیابان‌ها و معابر؛

✓ درگیری با مأمورین پلیس و ضرب و شتم برخی از آنان؛

✓ توهین و ناسزاگویی به شهروندان.

چنانکه مشاهده می‌شود برخورد قضایی با درویش و یا اماکن تجمع آنان به صرف درویش بودن صورت نگرفته است بلکه ناشی از اقدامات خلاف قانون برای برهم زدن نظم و امنیت عمومی بوده است و هیچ‌یک از شهروندان ایران از این قاعده کلی مستثنی نیستند.

در خصوص اماکن مورد استفاده خاص درویش اشعار می‌دارد عده‌ای از درویش بدون اخذ مجوزهای لازم به ساخت بناهایی اقدام می‌نمایند که این کار خلاف قوانین و مقررات شهری به شمار می‌آید زیرا رعایت اینگونه قوانین برای احداث هر مکانی حتی مسجد نیز الزامی می‌باشد.

در رابطه با افراد مورد اشاره در مکاتبه اعلام می‌دارد:

۱- آقای عباس دهقان مطابق دادنامه مورخ ۱۴۰۰/۸/۳۰ بابت اتهامات اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور، شروع به قتل، اخلاف در نظم عمومی، توهین به مأمورین دولت و ایراد ضرب و جرح عمدی به ۵ سال

حبس تعزیری و پرداخت دیه به کلیه شکات محکوم گردیده است. نامبرده هم اکنون در حال تحمل کیفر حبس می باشد.

۲- آقای مصطفی عبدی به اتهامات اخلاق در نظم و آسایش عمومی، اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت کشور، فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران، تحریک مردم به درگیری، نشر اکاذیب، توهین به مأمورین، تمرد نسبت به مأمورین و تظاهر و قدرت نمایی با سلاح سرد به ۶ سال و سه ماه حبس تعزیری محکوم گردیده است. نامبرده هم اکنون در حال تحمل کیفر حبس می باشد.

۳- آقای محمد شریفی مقدم به اتهامات اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت کشور، فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران، اخلاق در نظم و آسایش عمومی، تمرد در برابر مأمورین، طی دادنامه مورخ ۱۳۹۷/۵/۱۰ دادگاه تهران به ۷ سال و ۶ ماه حبس تعزیری محکوم گردیده است. نامبرده هم اکنون در حال تحمل کیفر حبس می باشد.

۴- آقای کسری نوری به اتهامات اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت کشور، اخلاق در نظم و آسایش عمومی، تمرد در مقابل مأمورین، فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران، طی دادنامه مورخ ۱۳۹۷/۴/۳۱ دادگاه تهران به ۶ سال و ۳ ماه حبس تعزیری محکوم گردیده است. نامبرده هم اکنون در حال تحمل کیفر حبس می باشد.

لازم به ذکر است حکم صادره پس از جری تشریفات قانونی و استماع دفاعیات نامبردگان و وکلای مدافع با اعمال رأفت اسلامی صادر شده است و آقایان شریفی، عبدی و نوری با اعراض از حق تجدیدنظرخواهی، عملاً دادنامه بدوی را پذیرفته اند.

در مورد ادعای شکنجه، توجه گزارشگران را به این مطلب معطوف می دارد که به موجب اصل ۳۸ قانون اساسی، هرگونه شکنجه در کشور ممنوع می باشد. همچنین طبق مواد ۵۷۰، ۵۷۸، ۵۷۹ و ۵۸۷ قانون مجازات ایران و بندهای ماده واحده قانون احترام به آزادی های مشروع و حفظ حقوق شهروندی، مرتکبین آن و سایر بدرفتاری ها، مشمول مجازات سنگینی خواهند شد. به علاوه برای نظارت بر حسن اجرای این قانون، به موجب بند

۱۵ دستورالعمل اجرایی، هیأت نظارت مرکزی با همکاری هیأت‌های نظارت استانی، نظارت و بازرسی‌های لازم را انجام و با هرگونه تخلف و یا ارتکاب جرمی در این زمینه، برخورد لازم قانونی را به‌عمل می‌آورند. یادآور می‌شود حکم صادره در مورد نامبردگان با لحاظ دلایل، قرائن و امارات موجود در پرونده وفق مقررات قانونی اصدار یافته و پس از قطعیت به موقع اجرا گذاشته شده است. بنابراین ادعای اعتراف اجباری تحت شکنجه کذب و بی‌اساس است.

در مورد مرخصی درمانی اعلام می‌دارد در صورتی که مداوای محکوم به حبس در خارج از زندان ضروری باشد، موضوع به جلب نظر پزشکی قانونی موکول می‌شود و پس از تشخیص ضرورت انجام درمان در خارج زندان، قاضی اجرای احکام کیفری، وفق مقررات ماده ۵۲۲ قانون آیین دادرسی کیفری با اخذ تأمین متناسب، اجرای حبس را به تعویق می‌اندازد.